

LOS ROSSINYOLS DEL MONTSERRAT

Perque canten de nit los rossinyols

I

De les fonts del Llobregat
riu avall surt una fada;
pels revolts del Montserrat
uns rebolls l'han aturada.

A la serra axeca'ls ulls
com á un llibre qu'ella esbrina;
no hi ha hermites en sos fulls
ni la Creu enloch domina.

—Bon alberch, bon riberal...—
diu desfentse'ls cabells rossos;
y's despulla del brial
y l'estén sobre'ls arbossos.

Y s'esmuny pel tou florit
rossolant com una anguila;
pel palau que s'ha escullit
una aranya'l vel li fila.

Te la jonça per trespol;
per balcons te calabrana;
si á plé dia hi juga'l sol,
á la nit hi riu la lluna.

De les fonts del Llobregat
no s'anyora gens la fada;
dels revolts del Montserrat
veu més bella la estelada.

II

Un captart de primavera
surt la fada avall del riu;
barquejant per la ribera,
barquejant ha vist un niu.

—Serás tu, diu á l'aucella,
qui á plé dia'm trenca'l son,
desgranant ta cantarella
de sospirs com una font?

La vessant de ta armonía
m'ha encisada y cor-ferit;
Digues, tu, ¿qué no't plauría
refilar també á la nit?

Ta armonía sempre fóra
la alegría del cel blau;
tu series la tenora,
l'arpa d'or de mon palau.

Y per llit mon llit tindries
y mos ulls per llántia d'or;
y en mes ales volaries
y viuries en mon cor...—

Com ullpresa per la fada
l'aucellona axeca'l vol;
cau la nit tota estrellada
y refila'l rossinyol.

III

La fada surt cada nit
pels rossinyols festejada;
cants y psalteris qu'ha ohit
l'han dexat tota esverada.

A la serra axeca'ls ulls
com á un llibre qu'ella esbrina;
ja hi ha hermites en sos fulls,
ja la Creu per tot domina;

ja en les gorgues y revols
del riuet tot s'aponcella;
ja han fugit los rossinyols;
ja l'han vista la capella.

De la Verge, que hi somriu,
s'enamoren desseguida,
y tots volen á fer niu
en sa falda benehida.

Y la encisen á petons...
y la fada se'n anyora,
y escorrentse pels timons
riu avall plora que plora.

Sola y verna qu'ha quedat
va la fada tota trista;
se cabbuça al Llobregat
y may més ningú l'ha vista!